

نفا ت فضل

آنا بر موفد بهائی

۲

دیارتنامه

لوح احتراق - لوح شفا

مناجات

NAFAHÁT-I-FADL

NO. 2

**Tablet of Visitation
The Fire Tablet
The Healing Prayer
Prayers**

مؤسسه معارف بهائی بلسان فارسی
شهرالعلم ۱۴۵ بدیع - اکتبر ۱۹۸۸ میلادی

Persian Institute for Baha'i Studies
P.O. Box 8464, Dundas, Ont., Canada L9H 6M2

فهرست

۱	مقدمه
۲	زیارتنامه جمال اقدس ابهی و حضرت نقطه اولی
۵	توضیحات
۷	لوح قد احترق المخلصون (لوح احتراق)
۱۲	توضیحات
۱۷	لوح انت الکافی (لوح شفا)
۲۲	توضیحات
۲۴	مناجات
۲۵	توضیحات
۲۶	مناجات
۲۷	توضیحات
۲۸	مناجات
۲۸	توضیحات
۲۹	نعت نامه

بمنظور انتشار متن دقیق الواح مبارکه‌ای که
در این مجموعه طبع شده‌است با کسب اجازه از
معهد اعلیٰ از نسخ معتبری که در مرکز جهانی
امر موجود میباشد استفاده گردیده است

این جزوه یکی از سه قسمت مجموعه‌ای است که برای فراگرفتن زیارتنامه^۱ جمال اقدس ابهی و حضرت نقطه^۲ اولی، لوح قد احترق المخلصون و لوح انت الکافی و سه مناجات صادره از قلم حضرت بهاءالله^۳ جل اسمہ الاعلی تهیه شده است. هر مجموعه عبارتست از یک نوار ضبط شده از متن الواح با قرائت و اعراب صحیح، یک جزوه متن همان الواح، همراه با معانی لغات و توضیحات لازم. هدف از تهیه^۴ این سه قسمت آسان کردن کار کسانی است که مایلند الواح را خودآموزی نمایند.

بر دوستان عزیز پوشیده نیست که ترجمه^۵ آثار مبارکه از عربی به فارسی بمنظور آنکه از ترجمه بجای اصل استفاده شود جائز نیست زیرا در حقیقت زبان نزولی آثار مبارکه مجموع این دو زبان است که بصورت و روشی بدیع نازل شده و فوالحقیقه آنچه که بزبان عربی نازل شده بصورت و کیفیتی است که هر فارسی زبان که با ادبیات فارسی آشنا باشد بپراحتی آنرا خواهد فهمید. با این همه بمنظور آنکه مطالب آثار الهی بهتر فهمیده شود و کم‌کم در زبان آثار تسلط حاصل گردد، ضمن شرح مطالب و اصطلاحات، ترجمه^۶ بعضی از مطالب آیات نیز نوشته می‌شود. ضمناً باید این توضیح نیز بحضور دوستان داده شود که:

۱- ترجمه^۷ تحت‌اللفظ بهیچوجه در این اوراق مورد نظر نبوده است بلکه معنی و مفهوم کلی آیات بیان گردیده و حتی در بعضی موارد ضمیر مخاطب بغایب تبدیل شده و یا بجای

اول شخص، سوم شخص بکار رفته است.

۲- در بیان مفهوم مطالب مناجاتها و الواح، حفظ تقدم و تاخر نشده است بلکه نکات اصلی و معانی تقریبی آنها ذکر شده، مقصود این بوده که دوستان عزیز در هنگام خودآموزی مفهوم کلی را بدانند و بعداً بکمک کتابچه لغتنامه، معانی لغات و اصطلاحات را فرا گیرند.

۳- بعضی لغات که در ترجمه فارسی بکار رفته معنی دقیق کلمه عربی اصلی نیست بلکه نزدیکترین معنی بآنست که فقط برای رساندن مفهوم کلی لغت در آیه مربوطه انتخاب شده است.

ديارتنامه جمال اقدس ابهى و حضرت نقطه اولى

اَلشَّيْءُ السَّيِّئُ ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ اَلْاَعْلَى وَ اَلْبَهَاءُ الَّذِي طَلَعَ
 مِنْ جَمَالِكَ اَلْاَبْهَى عَلَيْكَ يَا مَطْهَرَ الْكِبْرِيَاءِ وَ سُلْطَانَ الْبِقَاءِ وَ
 مَلِيكَ مَنْ فِي الْاَرْضِ وَ السَّمَاءِ اَشْهَدُ اَنْ بِكَ ظَهَرَتْ سُلْطَنَةُ اللّٰهِ
 وَ اِقْتِدَارُهُ وَ عِظْمَةُ اللّٰهِ وَ كِبْرِيَاؤُهُ وَ بِكَ اَشْرَقَتْ شَمْسُ الْقَدَمِ
 فِي سَمَاءِ الْقَوَامِ وَ طَلَعَ جَمَالُ الْغَيْبِ عَنْ اَفْقِ الْبَدَاءِ وَ اَشْهَدُ اَنْ
 بِحِرْكَةٍ مِنْ قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ وَالنَّوْنِ وَ بَرَزَ سِرُّ اللّٰهِ
 الْمَكْنُونِ وَ بُدِئَتْ اَلْمُمْكِنَاتُ وَ بُعِثَتْ اَلظُّهُورَاتُ وَ اَشْهَدُ اَنْ
 بِجَمَالِكَ ظَهَرَ جَمَالُ الْمَعْبُودِ وَ بِوَجْهِكَ لَاحَ وَجْهُ الْمَقْصُودِ وَ بِكَلِمَةٍ
 مِنْ عِنْدِكَ فُضِّلَ بَيْنَ اَلْمُمْكِنَاتِ وَ صَعَدَ الْمَحْلُصُونَ اِلَى الذَّرْوَةِ
 الْعُلْيَا وَ اَلْمُشْرِكُونَ اِلَى الدَّرَكَاتِ السُّفْلَى وَ اَشْهَدُ بِاَنْ مَنْ
 عَرَفَكَ فَقَدْ عَرَفَ اللّٰهَ وَ مَنْ فَازَ بِمِلْقَاتِكَ فَقَدْ فَازَ بِمِلْقَاتِ اللّٰهِ فَطُوبَى
 لِمَنْ اَمَنَ بِكَ وَ بِاَيَاتِكَ وَ خَضَعَ بِسُلْطَانِكَ وَ شَرَفَ بِمِلْقَاتِكَ وَ
 بَلَّغَ بِرِضَائِكَ وَ طَافَ فِي حَوْلِكَ وَ حَمَرَ تَلْقَاءَ عَرْشِكَ فَوَيْلٌ لِمَنْ
 ظَلَمَكَ وَ اَنْكَرَكَ وَ كَفَرَ بِاَيَاتِكَ وَ جَاحَدَ بِسُلْطَانِكَ وَ حَارَبَ
 بِنَفْسِكَ وَ اسْتَكْبَرَ لَدَى وَجْهِكَ وَ جَادَلَ بِبِرْمَانِكَ وَ فَرَّ مِنْ
 حُكُومَتِكَ وَ اِقْتِدَارِكَ وَ كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فِي الْاَوَاحِ الْقُدْسِ مِنْ
 اِصْبَعِ الْاَمْرِ مَكْتُوبًا.

فِيَا اَلِهِي وَ مَحْبُوبِي فَارْسَلِ اِلَيَّ عَنْ يَمِينِ رَحْمَتِكَ وَ

عِنَايَتِكَ نَفَحَاتِ قُدْسِ الطَّافِكِ لِتَجَذِبَنِي عَنْ نَفْسِي وَ عَنِ الدُّنْيَا
إِلَى شَطْرِ قُرْبِكَ وَ لِقَائِكَ إِذْ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِذْ
كُنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا.

عَلَيْكَ يَا جَمَالَ اللَّهِ شَنَاةَ اللَّهِ وَ ذِكْرَهُ وَ بِهَاءِ اللَّهِ وَ ثَوْرَهُ
أَشْهَدُ بِأَنَّ مَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِنْدَاعِ مَطْلُومًا شِبْهَكَ كُنْتَ فِي أَيَّامِكَ فِي
غَمَرَاتِ الْهَلَايَا مَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ السَّلَامِلِ وَ الْأَعْلَالِ وَ مَرَّةً كُنْتَ
تَحْتَ سَيْفِ الْأَعْدَاءِ وَ مَعَ كُلِّ ذَلِكَ أَمَرْتَ النَّاسَ بِمَا أَمَرْتَ بِهِ
مِنَ لَدُنِّ عَلَيْهِمُ حَكِيمًا. رُوحِي لِضُرِّكَ الْفِدَاءُ وَ نَفْسِي لِهَلَاثِكَ
الْفِدَاءُ أَسْأَلُ اللَّهَ بِكَ وَ بِالسَّيِّئِينَ اسْتَعَاثْتُ وَجُوهَهُمْ مِنْ أَدْوَارِ
وَجْهِكَ وَ أَتَبِعُوا مَا أَمَرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكْشِفَ السَّحَابَاتِ
الَّتِي حَالَتْ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ يَرَزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ إِذْ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْغَوْرُ الرَّحِيمُ.

صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى السِّدْرَةِ وَ أَوْرَاقِهَا وَ أَعْمَادِهَا وَ
أَقْنَادِهَا وَ أَصْوَلِهَا وَ قُرُوعِهَا بِدَوَامِ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ صِفَاتِكَ
الْعُلْيَا ثُمَّ احْفَظْهَا مِنْ شَرِّ الْمُعْتَدِينَ وَ جُنُودِ الظَّالِمِينَ إِذْ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى عِبَادِكَ الْفَاضِلِينَ وَ إِمَائِكَ
الْفَائِزَاتِ. إِذْ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْعِزِّ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْغَوْرُ الْكَرِيمُ.

توضیحات

زیارتنامه مبارک مجموعه‌ای از آیات جمال اقدس الهی است که بامر حضرت عبدالبهاء توسط جناب نبیل زرنندی جمع آوری شده و در یوم صعود حضرت بهاء‌الله و شهادت حضرت اعلی هر دو زیارت میشود (و نفس این مطلب حکایت از قربیت و یگانگی این دو مظهر الهی مینماید).

تلاوت کننده بزبان مناجات توجه به مظهر عظمت و اقتدار خداوند (حضرت بهاء‌الله و یا حضرت اعلی) نموده ستایش و درود و ثنا میفرستد و عرض مینماید که بحرکت قلم تو (یعنی بامر تو) جمیع موجودات خلق شده و مظاهر ظهور مبعوث گشته‌اند، کسی که ترا شناخت خداوند را شناخته است و هرکس بقلای تو فائز شد مانند آنست که بشرف لقای پروردگار نائل شده است. خوشا بحال آنکه برضای تو موفق گشت و وای بحال کسی که با تو مخالفت نمود.

مظهر کبریاء - سلطان بقا - ملوک من فی الارض و السماء:
همه مراد مظهر امر الهی است (حضرت اعلی و حضرت بهاء‌الله).

جمال غیب: خداوند - تجلی ذات غیب الهی.

شموس قدم: انبیاء و پیغمبران و مظاهر ظهور الهی.

افق پدای: عالم آفرینش.

سرالله مکنون: اسرار کتابهای الهی.

ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ وَالنُّونِ: اشاره باصطلاح كُنْ است و كُنْ فعل امر از كَانَ و بمعنی باش میباشد و اشاره است بآیه قرآن

که خدا چون ارادهٔ خلق عالم کرد، فرمود كُنْ پس همه چیز موجود شد و آن آیه اینست "كُنْ فَيَكُونُ" (سورهٔ بقره (۲) - (۱۱۱)).

سپس از خدا میخواهد که بملطف و عنایت او را بخود نزدیک فرماید و از خویشترن و جهان فارغ گرداند. بعد پر مظهر الهی درود میفرستد. مظهري که چشم عالم تا بحال مظلومی چون او ندیده. مظلومی که گاهی اسیر زنجیر دشمنان بوده و گاهی در زیر شمشیر بقتل تهدید شده و معذک مردمان را یادچه که از نزد خداوند بآن مأمور بوده دلالت فرموده است.

جمال الله: مظهر الهی (حضرت بهاء الله و حضرت اعلی).
عین ابداع: چشم عالم (اصطلاح ادبی).
تحت سیوف اعداء: زیر تیغ دشمنان بودن - اصطلاحاً بمعنی تهدید بقتل شدن است.

سپس تلاوت کنندهٔ زیارتنامه بمظهر الهی عرض میکند که جانم فدای بلائی تو باد از خدا می‌طلبم که بحق تو و حرمت کسانی که اوامرت را اطاعت نمودند پرده از پیش چشم آنانکه از شناسائی تو ممنوع شده‌اند برداری و خیر دنیا و آخرت را بمن ارزانی فرمایی.

قسمت آخر زیارتنامه با درود و ثنا بر اصل شجرهٔ مبارکه (مظهر الهی) و منتسبان مظهر ظهور و طلب حفظ و حمایت شجرهٔ امر الهی از شر دشمنان و ظالمین و همچنین درود و ثنا بر بندگان و اماء رحمن (مردان و زنان) که به ایمان فائز شده‌اند ختم میشود.

لوح قد احترق المخلصون (لوح احتراق)

بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَمِ الْأَعْظَمِ

قَدْ احْتَرَقَ الْمُخْلِصُونَ مِنْ نَارِ الْفِرَاقِ أَيْنَ تَشَعُّعُ أَدْوَارِ
لِقَائِكَ يَا مَحَبُّوبَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ تَرَكَ الْمُقَسِّرُونَ فِي ظُلْمَاءِ الْهَجْرَانِ أَيْنَ إِشْرَاقِ صَبْحِ
وِصَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ تَهْلِيلَ أَجْسَادِ الْأَصْفِيَاءِ عَلَى أَرْضِ الْبَعْدِ أَيْنَ بَحْرِ
قُرْبِكَ يَا جَذَابَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ ارْتَفَعَتْ أَيْسَادِي السَّرْجَاءِ إِلَى سَمَاءِ الْفُضْلِ وَالْعَطَاءِ
أَيْنَ أَمْطَارِ كَرَمِكَ يَا مُجِيبَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ قَامَ الْمُشْرِكُونَ بِالْإِعْتِسَافِ فِي كُلِّ الْأَطْرَافِ أَيْنَ تَسْخِيرِ
قَلَمِ تَقْدِيرِكَ يَا مَسْخِرَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ ارْتَفَعَ نِبَاحُ الْكِلَابِ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ أَيْنَ غَسَنَفَرِ
غِيَاظِ سَطَوَاتِكَ يَا قَهَّارَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ أَحْدَتِ الْبُرُودَةُ كُلَّ الْبَرِّيَّةِ أَيْنَ حَرَارَةِ مَحَبَّتِكَ يَا
نَارَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ بَلَغَتْ الْهَلِكِيَّةُ إِلَى الْعَالِيَةِ أَيْنَ مَهْوَرَاتِ فَرَجِكَ يَا فَرَجِ
الْعَالَمِينَ.

قَدْ أَحَامَلَتِ الظُّلْمَةَ أَكْثَرَ الخَلِيقَةِ أَيْنَ انوارُ ضِيائِكَ يَا
ضِيَاءَ العَالَمِينَ .

قَدْ طَالَتِ الاعْتِاقُ بِالنِّفاقِ أَيْنَ أَسِيفُ انتِقَامِكَ يَا مُهْلِكَ
العَالَمِينَ .

قَدْ بَلَّغْتَ الذِّلَّةَ إِلَى النِّهَايَةِ أَيْنَ آيَاتُ عِزَّتِكَ يَا عِزَّ
العَالَمِينَ .

قَدْ أَحَدَّتِ الأَحْزَانُ مَطْلِعَ اسمِكَ الرَّحْمَنِ أَيْنَ سُرُورُ مَطْهَرِ
ظُهُورِكَ يَا فَرَحَ العَالَمِينَ .

قَدْ أَحَدَّ الهَمُّ كُلَّ الأَمْرِ أَيْنَ أَعْلَامُ ابْتِهَاجِكَ يَا بَهْجَةَ
العَالَمِينَ .

تَرَى مَشْرِقَ الآيَاتِ فِي سُبُحاتِ الأِشْاراتِ أَيْنَ اصْبَحَ
قُدْرَتِكَ يَا اقْتِدَارَ العَالَمِينَ .

قَدْ أَحَدَّتْ رَعْدَةُ الظُّلْمِ مَنْ فِي الأِنْشاءِ أَيْنَ فِرَاتُ
عِنايَتِكَ يَا رَحْمَةَ العَالَمِينَ .

قَدْ أَحَدَّ الحَرِصُ مَنْ فِي الأِبْداعِ أَيْنَ مَطالِعُ الأَنْقِطاعِ يَا
مَوْلَى العَالَمِينَ .

تَرَى المَطْلُومَ فَرِيداً فِي الثُّرْبَةِ أَيْنَ جُنْدُ سَماِ أَمْرِكَ يَا
سُلْطانَ العَالَمِينَ .

قَدْ تَرَكْتُ وَحْدَةً فِي دِيارِ الثُّرْبَةِ أَيْنَ مِشارِقُ وَفائِكَ يَا
وَقَاءَ العَالَمِينَ .

قَدْ أَحَدَتْ سَكْرَاتُ الْمَوْتِ كُلَّ الْأَفَاقِ أَيْنَ رَشَحَاتُ بَحْرِ
حَيَوَانِكَ يَا حَيَاةَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ أَحَاطَتْ وَسَاوَسَ الشَّيْطَانِ مِنْ فِي الْأِمْكَانِ أَيْنَ شِهَابُ
نَارِكَ يَا نُورَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ تَغَيَّرَ أَكْثَرُ الْوَرَى مِنْ سَكْرِ الْهَوَى أَيْنَ مَطَالِعُ
التَّقْوَى يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ.

تَرَى الْمُظْلَمَ فِي حِجَابِ الظُّلَمِ بَيْنَ أَهْلِ الشَّامِ أَيْنَ
إِشْرَاقِ أَنْوَارِ صَبَاحِكَ يَا مِصْبَاحَ الْعَالَمِينَ.

تَرَانِي مَمْنُوعاً عَنِ الْبَيَانِ مِنْ أَيْنَ تَطَهَّرَ نِعْمَاتِكَ يَا
وَرِقَاءَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ غَشَّتِ الظُّنُونُ وَالْأَوَاهِمُ أَكْثَرَ الْأَنَامِ أَيْنَ مَطَالِعُ
إِيقَادِكَ يَا سَكِينَةَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ غَرِقَ الْبِهَاءُ فِي بَحْرِ الْبَلَاءِ أَيْنَ فَلَكَ نَجَاتِكَ يَا مُنْجِيَ
الْعَالَمِينَ.

تَرَى مَطْلَعَ آيَاتِكَ فِي ظُلُمَاتِ الْأِمْكَانِ أَيْنَ شَمْسُ أَفْقِ
عِنَايَتِكَ يَا نَوَارَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ خَبَتْ مَصَابِيحُ الصِّدْقِ وَالصَّمَاءِ وَالْعَيْرَةِ وَالنُّوْقَاءِ
أَيْنَ شَوْوَنَاتُ غَيْبَتِكَ يَا مُحَرِّكَ الْعَالَمِينَ.

هَلْ تَرَى مَنْ يَنْصُرُ نَفْسَكَ أَوْ يَتَفَكَّرُ فِيهَا وَرَدَّ عَلَيْهَا فِي
حُبِّكَ. إِذَا تَوَقَّفَ الْقَلَمُ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ كُفِّرَتْ أَعْصَانُ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى مِنْ مَهْوَبِ أَرْيَاحِ الْقَصَاءِ
أَيْنَ رَايَاتُ نُصْرَتِكَ يَا مَنْصُورَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ بَقِيَ الْوَجْهَ فِي عِثَارِ الْاِفْتِرَاءِ أَيْنَ أَرْيَاحُ رَحْمَتِكَ يَا
رَحْمَنَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ تَكَدَّرَ ذَيْلُ التَّقْدِيرِ مِنْ أَوْلِيِ التَّسْلِيلِ أَيْنَ طِرَازُ
تَنْزِيهِكَ يَا مُزَيِّنَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ رَكَدَ بَحْرُ الْعِنَايَةِ بِمَا اِكْتَسَبَتْ أَيْدِي الْهَرِيصَةِ أَيْنَ
أَمْوَاجُ فَصْلِكَ يَا مُرَادَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ عُلِقَ بَابُ اللَّقَاءِ مِنْ ظُلْمِ الْأَعْدَاءِ أَيْنَ مِفْتَاحُ جُودِكَ يَا
فَتَّاحَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ اِصْفَرَّتِ الْأَوْرَاقُ مِنْ سَمُومِ أَرْيَاحِ النِّفَاقِ أَيْنَ جُودُ
سَحَابِ جُودِكَ يَا جَوَادَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ تَغَيَّرَ الْأَكْوَانُ مِنْ عِثَارِ الْعِصْيَانِ أَيْنَ نَفْحَاتُ عِثْرَانِكَ
يَا عِثْرَانَ الْعَالَمِينَ.

قَدْ بَقِيَ الْعَلَامُ فِي أَرْضٍ جَدْبَاءَ أَيْنَ عَيْثُ سَمَاءٍ فَصْلِكَ يَا
عَيْثَاتَ الْعَالَمِينَ.

أَنْ يَا قَلَمَ الْأَعْلَى قَدْ سَمِعْنَا نِدَائَكَ الْأَحْلَى مِنْ جِبْرَوْتِ
الْبِقَاءِ أَنْ أَسْتَمِعُ مَا يَنْطِقُ بِهِ لِسَانُ الْكِبْرِيَاءِ يَا مَطْلُومَ الْعَالَمِينَ.

لَوْلَا الْبُرُودَةُ كَيْفَ تَطْهَرُ حَرَارَةُ بِيَانِكَ يَا مُبَيِّنَ الْعَالَمِينَ.
وَ لَوْلَا الْبَلْبِيَّةُ كَيْفَ اشْرَقَتْ شَمْسُ اصْطِبَارِكَ يَا شَعَاعَ

العالمين.

لا تجزع من الأشرار قد خلقت للأصطيبار يا صبر

العالمين.

ما أحلى إشراقك من أفق الميثاق بين أهل النفاق و
اشتياقك بالله يا عشق العالمين.

بك ارتفع علم الاستقلال على أعلى الجبال و تموج بحر
الأفضال يا وله العالمين.

بوحدة أشرفت شمس التوحيد و بعزبتك زين وطن
التجريد أن اصطبر يا غريب العالمين.

قد جعلنا الذلّة قميص العزّة و البليّة طراد ميكلك
يا فخر العالمين.

ترى القلوب ملئت من البغضاء و لك الأعضاء يا ستار
العالمين.

إذا رأيت سيفاً أن أقبل. إذا طار سهم. أن استقبل
يا فداء العالمين.

اتنوح. أو انوح. بل أصبح من قلة ناصرئك. يا من
بك ارتفع نوح العالمين.

قد سمعت دناك يا محبوب الأبي. إذا أنار
وجه البهاء من حرارة البلاء و أنوار كلمتك النوراء و قام
بالوقاف في مشهد الفداء ناظراً رضاك يا مقدّر العالمين.

أَنْ يَا عَلِيُّ قَبْلَ أَكْبَرَ أَنْ أَشْكُرَ اللَّهَ بِهَذَا اللَّوْحِ
السَّيِّئِ تَجِدُ مِنْهُ رَائِحَةً مَطْلُومِيَّتِي وَ مَا أَنَا فِيهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
مَعْبُودِ الْعَالَمِينَ لَوْ يَقْرَأُ الْعِبَادُ طَرّاً وَ يَتَفَكَّرُونَ فِيهِ لِيَصْرَمَ فِي
كُلِّ عِرْقٍ مِنْ عُرُوقِهِمْ نَاراً يَشْتَعِلُ مِنْهَا الْعَالَمِينَ.

توضیحات

یکی از الواح مبارکه جمال قدم جلّ اسمہ الاعظم که دارای اثرات شدید روحانی است و زیارت مکرر آن توصیه شده است این لوح مبارک میباشد و همچنانکه در آیات آخر لوح اشاره شده است راجحه مظلومیت جمال مبارک از آن استشمام میشود و پر بلائیای وارده بر آن حضرت در سبیل الهی دلالت میکند و اگر بندگان الهی آنها بخوانند و در مضامین آن تفکر کنند در هر رگی از رگهای آنان آتشی افروخته خواهد شد که همه عالمیان را مشتعل خواهد ساخت.

این لوح مبارک مملوّ از تشبیهات و اصطلاحات ادبی و ذوقی و عرفانی است و البته لازمه درک کامل آن آشنا شدن بمعانی کلمات و توجه بلحن آیات و تشبیهات و استعارات نازله در آن است.

۱- شروع این لوح مناجاتی است بسیار روحانی که مملوّ از راز و نیاز و شکوه از فراق و شرح مصائب و بلایا و ظلم و اعتمااف اعداء و دشمنان است. این مکالمه بین مظهر امر الهی ظاهر باسم اعظم و جمال قدم با مقام مشیت غیبی الهی صورت میگیرد. جملات آیات مختصر و کوتاه و هر یک در حدود یک سطر است. اول هر آیه بیان یکی از مطالبی است که فوقاً بان اشاره شد و بعد کلمه "این" بمعنی "کجا است" آورده شده و پایان جمله خطاب به پروردگار است که او را با اسمی از اسماء و یا صفات او میخواستیند، فوالمثل مفهوم اولین آیه لوح این است که: نفوس مخلصه از آتش فراق سوختند پس انوار لقاء تو ای محبوب عالمیان کجا است

(مقابل گذاشتن نار و نور که یکی باعث نابودی است و دیگری وسیلهٔ راهنمایی و بینائی) و یا: حزن و غم و اندوه مظهر امر ترا فرا گرفته پس سرور او ای فرح عالمیان کجاست (آیه ۱۲) و یا: بهاء (حضرت بهاء الله) در دریای بلا غرق شد پس کشتی نجات تو ای نجات دهندهٔ عالمیان کجا است (آیه ۲۵) و بهمین منوال این مکالمه و راز و نیاز جانگداز ادامه می‌یابد.

مطلع اسم رحمن، مظهر ظهور، مشرق آیات، مظلوم، مطلع آیات، نفسک (در آیهٔ هل تری من ینصر نفسک).
سدرۃ المنتهی، وجه: همه مقصود حضرت بهاء الله است.
ذیل تقدیس: آستان جمال قدم.

بِحرف عنایة: اشاره به عنایت و لطف الهی است که از عظمت بدریا تشبیه شده است.

غلق باب اللقاء: اشاره بعدم اجازة شرفیابی احباً بحضور حضرت بهاء الله.

درک معنای کامل لوح با مراجعه به قسمت لغت نامهٔ آخر این جزوه امکان پذیر میشود.

۲- در قسمت دوم از آنجا که میفرماید: "أَنْ يَا قَلَمَ الْأَعْلَى قَدْ سَمِعْنَا نِدَائَكَ الْأَحْلَى..." خطاب مقام غیب الهی که در حضرتش متجلی است به همیکل بشری جمال مبارک است که پس از شنیدن ندای آن حضرت، خداوند ایشان را مخاطب نموده میفرماید که اگر سردی و پرودت عالم نبود چگونه حرارت بیان تو ظاهر میشد و اگر بلا نبود چگونه صبر جمال قدم تجلی مینمود. بواسطهٔ حضرت تو است که بحر فضل الهی ب موج آمده و از وحدت و غربتت، خورشید

وحدانیت خداوندی تجلی نموده است.

زیبائی و روانی کلام بحدی است که نمیتوان آنرا با جملات و عبارات توصیفی شایسته نمود. لذا باید با استفاده از لغتنامه و درک دقیق معانی لغات، بمفهوم کلی این قسمت از لوح پی برد.

مهین العالمین، شعاع العالمین، مصباح العالمین، صبر العالمین،
عشق العالمین، وله العالمین، غریب العالمین، فخر العالمین،
ستار العالمین، فداء العالمین، یا من بك ارتفع نوح العالمین
(ای آنکه بظهور تو فریاد و فغان اهل عالم بلند شد): همه در وصف جمال قدم است.

۲- در قسمت سوم پس از دریافت پیام الهی که در قالب آیات نازل شده مجدداً جمال مبارک خطاب بحقیقت مطلق خداوندی چنین میفرماید که ای محبوب من ندای ترا شنیدم و رخم از حرارت بلا و کلمات پیرانوار تو افروخته گردید و بوقا درمیدان فدا قیام نمودم و برضای تو ناظرم.
این قسمت با عبارت: "قَدْ سَمِعْتُ نِدَائَكَ يَا مَحْبُوبَ الْآبِهِيِّ"
شروع میشود و فقط در حدود سه سطر است.

۴- چهار سطر آخر لوح، خطاب به جناب آقا سید علی اکبر دهجی از مؤمنین اولیه این امر مبارک است. این نفس بسیار ممتاز و مقدس مورد نهایت محبت و عنایت جمال قدم جل اسمه الاعظم بود. لحنی بسیارخوش داشت و الواح را باحسن نغمات تلاوت میفرمود. چندین بار بمحضر جمال مبارک مشرف شد و الواح متعدده‌ای بافتخارش نازل گردید که معروفترین آنها لوح "احتراق" بود که در اواخر سال ۱۸۷۱

میلادی در جواب عریضه‌ای که از ایران بحضور مبارك ارسال داشت، نازل گردید.
مفهوم کلی و مطالب این قسمت در اول این مختصر درج شده است.

هُوَ الشَّافِي الْكَافِي الْمَعِينُ الْعَقُورُ الرَّحِيمُ

بِكَ يَا عَلِيَّ بِكَ يَا وَفِيَّ بِكَ يَا بِهِيَّ أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا سُلْطَانُ بِكَ يَا رَفْعَانُ بِكَ يَا دِيَانُ أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا أَحَدُ بِكَ يَا صَدُّ بِكَ يَا فَسْرُدُ أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ
الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا سُبْحَانُ بِكَ يَا قُدْسَانُ بِكَ يَا مُسْتَعَانُ أَنْتَ الْكَافِي
وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا عَلِيمُ بِكَ يَا حَكِيمُ بِكَ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا رَحْمَنُ بِكَ يَا عَظْمَانُ بِكَ يَا قَدْرَانُ أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا مَعشُوقُ بِكَ يَا مَحْبُوبُ بِكَ يَا مَجْتُوبُ أَنْتَ الْكَافِي
وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا عَزِيزُ بِكَ يَا نَصِيرُ بِكَ يَا قَدِيرُ أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي.

بِكَ يَا حَاكِمُ بِكَ يَا قَائِمُ بِكَ يَا عَالِمُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا رُوحُ بِكَ يَا نُورُ بِكَ يَا مَظْهُورُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا مَعْمُورُ بِكَ يَا مَشْهُورُ بِكَ يَا مَسْتُورُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا غَائِبُ بِكَ يَا غَالِبُ بِكَ يَا وَاهِبُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا قَادِرُ بِكَ يَا نَاصِرُ بِكَ يَا سَاتِرُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا صَانِعُ بِكَ يَا قَانِعُ بِكَ يَا قَالِعُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ يَا جَامِعُ بِكَ يَا رَافِعُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا بَالِعُ بِكَ يَا فَارِعُ بِكَ يَا سَابِعُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا نَافِعُ بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ يَا صَانِعُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.
بِكَ يَا جَلِيلُ بِكَ يَا جَمِيلُ بِكَ يَا فَصِيلُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا فَاحِصُ بِكَ يَا بَازِلُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا قَيِّمُومُ بِكَ يَا دَيِّمُومُ بِكَ يَا عَلُومُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا عَمَلُومُ بِكَ يَا قَدُومُ بِكَ يَا كَرُومُ أَنْتَ الْكَافِيُ
وَأَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا مَحْمُوطُ بِكَ يَا مَحْطُوطُ بِكَ يَا مَلْحُوطُ أَنْتَ الْكَافِيُ
وَأَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا عَطُوفُ بِكَ يَا رَوْوفُ بِكَ يَا لَطُوفُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا مَلَادُ بِكَ يَا مَعَادُ بِكَ يَا مُسْتَعَادُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا غِيَاثُ بِكَ يَا مُسْتَعَاثُ بِكَ يَا نَفْسَاثُ أَنْتَ الْكَافِيُ
وَأَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا كَاشِفُ بِكَ يَا نَاشِفُ بِكَ يَا عَاطِفُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا جَانُ بِكَ يَا جَانَانُ بِكَ يَا إِيْمَانُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا سَاقِيُ بِكَ يَا عَلِيُّ بِكَ يَا غَالِيُّ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا ذِكْرَ الْأَعْظَمِ بِكَ يَا إِسْمَ الْأَكْرَمِ بِكَ يَا رَسْمَ الْأَقْدَمِ
أَنْتَ الْكَافِيُ وَأَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا سُبْحَ بِكَ يَا قُدُّوسُ بِكَ يَا نُزَّوهُ أَنْتَ الْكَافِيُ
وَأَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا فَتَّاحُ بِكَ يَا نَصَّاحُ بِكَ يَا نَجَّاحُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا حَبِيبُ بِكَ يَا طَبِيبُ بِكَ يَا جَدِيبُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا جَلَّالُ بِكَ يَا جَمَّالُ بِكَ يَا فَعَّالُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا وَائِقُ بِكَ يَا عَاشِقُ بِكَ يَا فَالِقُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا وَهَّاجُ بِكَ يَا بَلَّاجُ بِكَ يَا بَهَّاجُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا وَهَّابُ بِكَ يَا عَطَّافُ بِكَ يَا رءُوفُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا ثَابِتُ بِكَ يَا نَابِتُ بِكَ يَا ذَاوِتُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ
أَنْتَ الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

بِكَ يَا نَافِذُ بِكَ يَا لَاحِظُ بِكَ يَا لَافِظُ أَنْتَ الْكَافِيُ وَ أَنْتَ
الشَّافِيُ وَأَنْتَ الْبَاقِيُ يَا بَاقِيُ.

يا ظاهِرٌ مُسْتَوْرٌ يَسَا غَائِبٌ مَشْهُورٌ يَا نَاطِرٌ مَنْطُورٌ أَنْتَ
النَّكَافِيُّ وَ أَنْتَ الشَّافِيُّ وَ أَنْتَ الْبَاقِيُّ يَا بَاقِيُّ.

يا قَاتِلَ عَشَاقٍ يا وَاهِبَ فُسَاقٍ يا كَافِيَّ بِكِ يا كَافِيَّ يا
شَافِيَّ بِكَ يا شَافِيَّ يا بَاقِيَّ بِكَ يا بَاقِيَّ أَنْتَ الْبَاقِيُّ يَا بَاقِيُّ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ الَّذِي بِهِ فَتَحْتَ
أَبْوَابَ الْفَعْلِ وَالْعَطَاءِ وَ بِهِ اسْتَقَرَّ مَيْكَلُ قُدْسِكَ عَلَى عَرْشِ
الْبَقَاءِ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا دَعَوْتَ الْمُمْكِنَاتِ إِلَى خِوَانِ مَكْرَمَتِكَ
وَ إِنْعَامِكَ وَ بِعِنَايَتِكَ الَّتِي بِهَا أَجَبْتَ فِي نَفْسِكَ مِنْ قَبْلِ كُلِّ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي حِينِ ظُهُورِ عَظَمَتِكَ وَ سُلْطَنَتِكَ وَ
مَلُوعِ عِزِّ حُكُومَتِكَ بِكَلِمَةٍ بَلَى ثَكَ وَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى
الْأَعْظَمِ وَ بِهَذِهِ الصِّفَاتِ الْعُلْيَا الْأَكْرَمِ وَ بِذِكْرِكَ الْعُلِيِّ الْأَعْلَى وَ
بِجَمَالِكَ الْأَلْفِ الْأَصْفَى وَ بِنُورِكَ الْخَمِيرِ فِي سِرَادِقِ الْأَخْفَى وَ
بِاسْمِكَ الْمُتَقَمِّصِ بِقَمِيصِ الْبَلَاءِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ أَنْ تَحْفَظَ
حَامِلَ هَذِهِ الْوَرَقَةِ الْمُبَارَكَةِ ثُمَّ السَّيِّدِي يَقْرَأُهَا ثُمَّ السَّيِّدِي يَلْقَى
عَلَيْهَا ثُمَّ السَّيِّدِي يَمْسُرُ فِي حَوْلِ بَيْتِ السَّيِّدِي هِيَ فِيهَا ثُمَّ اشْفِ
بِهَا كُلَّ مَرِيضٍ وَ عَلِيلٍ وَ فَاقِرٍ عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ آفَةٍ وَ مَكْرُوهٍ
وَ حُزْنٍ ثُمَّ اهدِ بِهَا كُلَّ مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ فِي سَبِيلِ هِدَايَتِكَ
وَ مَنَاجِحِ فَصْلِكَ وَ عَفْرَانِكَ وَ اِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَافِيُّ الشَّافِيُّ
الْحَافِظُ الْمُعْطِيُّ السَّرُوفُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ.

توضیحات

تلاوت کننده این لوح، خداوند را پاسامی متعدده مبارکه اش میخواند و او را بخشنده، دانا و عادل و بزرگ و مهربان و بلند مرتبه و صاحب عظمت و اقتدار و جود و بخشش و بسیاری اسماء و صفات متعالیه دیگر (که در بخش لغت و معنی آمده است) خطاب میکند و بهمه این صفات شهادت میدهد که او بی نیاز کننده از غیر خود و شفا دهنده واقعی و برقرار و جاودان است و فی الحقیقه با اعتراف پایین صفات الهی، اعتراف میکند که هر چه هست اوست و جز او نیست اوست که کافی (بی نیاز کننده) است، اوست که "شافی" (شفا دهنده) است و اوست که باقی (برقرار و جاودان) است.

در هر آیه خداوند را به سه اسم یا صفت از اسمها و صفات مبارکه اش میخواند و از او طلب کمک مینماید و پاو قسم یاد میکند زیرا اوست که کافی و شافی و باقی است و باید طلب شفا و حفظ و حمایت از او نمود. جمله "انت الکافی و انت الشافی و انت الباقی یا باقی" در سراسر لوح تکرار میشود.

در قسمت آخر لوح (یک چهارم آخر لوح) که بصورت مناجات مداومی است، بسه تسبیح و تقدیس خداوند می پردازد و از او تمنا می نماید که بخاطر بخشش و رحمتش که شامل حال همه بندگان اوست و نیز بواسطه حضرت اعلی و جمال اقدس ابهی و بخاطر تمام اسماء و صفاتی که ذکر شد، حامل این لوح مبارک و نیز هر کسی را که در اطراف هر منزلی که

این لوح در آنست عبور و مرور نماید، حفظ فرماید و باین لوح هر مریض و علیل و فقیری را از هر بلا و آفت و اندوهی شفا دهد و هرکسی را که اراده نماید او را بشناسد و در ظلّ امر مبارکش درآید هدایت فرماید.

ظاهر مستور - غائب مشهور - ناظر منظور: مقصود تجلی ذات غیب الهی در مظهر ظهور است.

ایواب فضل و عطا: مقصود ظهور امر الهی است که بواسطه آن درهای رحمت و بخشش خداوندی بر روی مردمان گشوده شده است.

کلمه پلی: بنا بشرحی که در قرآن نازل شده خدا بخلق در عالم ذر (رتبه استعداد روحانی) خطاب فرمود که اَللّٰتُ بِرِیْبِكُمْ (آیا من خدای شما نیستم) و اهل ایمان جواب دادند پلی (بله هستی). این مطلب که تمثیلی برای نمایش استعداد و امتیاز انسانی بر دیگر موجودات است در آثار الهی مکرر آمده است و رمز و نشانه شناسائی حقّ شده است.

ذکر علیّ اعلی: حضرت نقطه اولی

جمال الطّف اصفی - نور خفی فی سراق اخفی - اسم متقمص

بقمص بلا: جمال مبارک

هوالمقتدر الغفور الرحيم

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى عِبَادَكَ فِيْهِمْ هَيْمَاءَ السَّلَاطَةِ وَالْعَوَى أَيْنَ
 ثَوْرٍ هِدَايَتِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَارِفِينَ وَتَعَلَّمَ ضَعْفَهُمْ وَعَجَزَهُمْ أَيْنَ
 قُدْرَتِكَ يَا مَنْ فِيْ قَبَسَتِكَ رِمَامٌ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ أَيْ
 رَبِّ أَسْأَلُكَ بِتَجَلِيَّاتِ أَنْوَارِ شَمْسِ عِنَايَتِكَ وَأَمْوَاجِ بَحْرِ عِلْمِكَ
 وَحِكْمَتِكَ وَبِالْكَلِمَةِ الَّتِي بِهَا سَخَّرْتَ أَهْلَ مَمْلِكَتِكَ بِأَنَّ
 تَجَعَلْتَنِي مِنَ السَّادِينَ فَارَوْا بِمَا أَمَرْتَهُمْ بِهِ فِي كِتَابِكَ ثُمَّ قَدَّرَ لِي
 مَا قَدَّرْتَهُ لِأَمْنَانِكَ السَّادِينَ شَرِبُوا رَحِيقَ الْوَحْيِ مِنْ كُؤُوسِ
 عَطَائِكَ وَسَرَعُوا إِلَى مَرْضَاتِكَ وَرَاعُوا عَهْدَكَ وَمِيثَاقَكَ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ. أَيْ
 رَبِّ قَدَّرَ لِي بِجُودِكَ مَا يَنْفَعُنِي فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَيُقَرِّبُنِي
 إِلَيْكَ يَا مَوْلَى الْوَرَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْعَزِيزُ
 الْحَمِيدُ.

توضیحات

مناجات کننده با خدای خود پراز و نیاز می‌پردازد و میگوید خدایا بندگان را از گمراهی نجات ده و بنور هدایت روشن کن و ضعف آنها را بقوت خود جبران فرما. خدایا مرا در زمره نفوسی درآور که بموجب اوامر تو عمل میکنند و برای کسب رضای تو میکوشند و عهد و میثاقت را رعایت مینمایند.

خداوندا مرا بخود نزدیک فرما و آنچه که در دو جهان بسود من است برای من مقدر کن.

هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَانَهُ الْعِظَمَةِ وَالْاِقْتِدَارِ

إِلَهِي إِلَهِي أَشْكُرُكَ فِي كُلِّ حَالٍ وَ أَحْمَدُكَ فِي جَمِيعِ
 الْأَحْوَالِ فِي النِّعْمَةِ الْحَمْدُ لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ فِي فَقْدِهَا الشُّكْرُ
 لَكَ يَا مَقْمُودَ الْعَارِفِينَ فِي الْبِئْسَاءِ لَكَ الشُّنَاءِ يَا مَعْبُودَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ فِي الضَّرَاءِ لَكَ السِّنَاءُ يَا مَنْ بِكَ
 انجذبت أُمَّةُ الْمُشْتَاكِينَ فِي الشَّدَةِ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَقْمُودَ
 الْقَاصِدِينَ وَ فِي السَّرْحَاءِ لَكَ الشُّكْرُ يَا أَيُّهَا الْمَذْكُورُ فِي قُلُوبِ
 الْمُقَرَّبِينَ فِي الشَّرْوَةِ لَكَ الْبَهَاءُ يَا سَيِّدَ الْمُخْلِصِينَ وَ فِي الْفَقْرِ
 لَكَ الْأَمْرُ يَا رَجَاءَ الْمُوَحِّدِينَ فِي الْفَرَحِ لَكَ الْجَلالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَ فِي الْحُزَنِ لَكَ الْجَمالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فِي الْجُوعِ لَكَ
 الْعَدْلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الشِّيعِ لَكَ الْفَضْلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ فِي الْوَطَنِ لَكَ الْعَطَاءُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الْعُرْبَةِ لَكَ
 الْقَمَاءُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَحْتَ السَّيْفِ لَكَ الْأَفْضالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَ فِي الْبَيْتِ لَكَ الْكَمالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فِي الْقَمْرِ لَكَ
 الْكَرَمُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي التَّحْرَابِ لَكَ الْجُودُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ فِي السِّجْنِ لَكَ الْوَقَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ وَ فِي الْحَبْسِ لَكَ
 الْبِقَاءُ يَا مَالِكَ الْقَدَمِ لَكَ الْعَطَاءُ يَا مَوْلَى الْعَطَاءِ وَ سُلْطَانَ الْعَطَاءِ
 وَ مَالِكَ الْعَطَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَحْمُودٌ فِي فِعْلِكَ يَا أَسْلَ الْعَطَاءِ وَ
 مُطَاعٌ فِي حِكْمِكَ يَا بَحْرَ الْعَطَاءِ وَ مَبْدَأَ الْعَطَاءِ وَ مَرْجِعَ الْعَطَاءِ

توهیحات

در این مناجات که درسی است از مراتب تسلیم و رضا و شکر و سپاس پدرگاه خداوند بیهمتا و راضی بودن پرخای او در جمیع احوال، مناجات کننده به پروردگار عرض مینماید که خدایا ترا در همه حال، در نعمت و فراوانی و در نبودن آن، شکر میکنم. در هنگام غم و اندوه و سختی ترا ستایش میکنم و در مواقع راحتی و آسایش نیز شاکرم. در شروت، عظمت تو در نظرم مجسم است و در هنگام فقر و تنگدستی، بفرمان تو سسر می‌نهم. در هنگام شادمانی، جلال و بزرگی تو در نظرم جلوه‌گر میشود و در مواقع اندوه و بجمال تو و لطف تو ناظرم، اگر گرسنه‌ام از عدل تو است و اگر سیرم از فضل تو است. اگر در وطن خویش ساکنم و یا در قصر راحت مأوی دارم از کرم تو است و اگر بروی خاک منزل نمایم و یا در حبس و زندان گرفتار شوم از بخشش و وفای تو است.

در هر حال عطا و بخشش تو شامل حال من است و شهادت میدهم که تو در هرکاری که انجام دهی محمود و پسندیده‌ای و همه بندگان مطیع فرمانت هستند.

مَوَالِكِهِمُ الْحَكِيمُ

مَبْحَانِكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ السَّيِّدِي بِهِ إِخَاءُ
 مَصْبَاحُ بَيَانِكَ فِي مَشْكُوتِ عِرْفَانِكَ وَ هَيْبَتِ أَرْيَاحِ الطَّافِكِ عَلَى
 أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ بَانَ تَجَلُّنِي فِي كَلْرِ الْأَحْوَالِ قَائِمًا عَلَى خِدْمَتِكَ وَ
 مُسْتَمِئًا بِأَنْوَارِ مَعْرِفَتِكَ وَ مَحَبَّتِكَ عَلَى شَأْنِ لَا تَحْجُبُنِي شَبَهَاتُ
 الْعَالَمِ وَ لَا تَمْنَعُنِي طُنُونَاتُ الْأَمْرِ ثُمَّ اجْعَلْنِي يَا إِلَهِي رَاضِيًا
 بِمَا قَدَّرْتَ لِي بِفِعْلِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ كَرَمِكَ وَ الطَّافِكِ أَيَّ رَبِّ لَا
 تَدْعُنِي بِنَفْسِي بِشَرِّنِي فِي كَلْرِ الْأَحْوَالِ وَ الْأَحْيَانِ بِالْبِشَارَاتِ
 السَّيِّئَةِ كَأَنَّ مَخْصُومَةً لِأَيَّامِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ.

توضیحات

مناجات کننده پس از ستایش و تقدیس خداوند. رجا
 و درخواست می‌نماید که او را همیشه و در جمیع احوال به
 خدمت قائم بدارد و از شك و گمان و تصورات باطل که چون
 پرده‌ای حائل و مانع درك حقیقت است حفظ نماید. سپس نیاز
 مینماید که خدایا مرا بخود وامگذار و بآنچه برایم از روی
 فضل و بخشش مقدر فرموده‌ای راضی بسدار و از سعادت‌ها و
 خوشی‌هایی که مخصوص روز ظهور تو است مرا مسرور و شادمان
 بدار. تو بر آنچه بخواهی قادری و جز تو خدای نیست.

لغت فامعه

عرض توضیحات زیر در مقدمه لازم بنظر میرسد:

۱- چون بعضی از لغات عربی ممکن است از اتصال چند کلمه بوجود آمده باشد که هر یک در معنی آن اثر داشته باشد، بنا براین لغات مرکب در زیر حرفی که با آن شروع شده است آمده و در همانجا تجزیه شده و معنی هر قسمت آن بعد از جدا شدن در زیر حرف اول آن نوشته میشود مثلاً بِجَمَالِك از سه کلمه بِ، جَمَال، و ك تشکیل شده که معنی آنها را باید زیر حروف بِ جِ و كاف جستجو کرد یا لِتَجْذِبَنِي از چهار کلمه لِ، تَجْذِب، نِ و ي ساخته شده که زیر حروف لام، تا، نون و یا آمده است.

لغات مرکب با علامت ((م)) مشخص شده است.

۲- حرف ال معنی مخصوصی ندارد و فقط برای تغییر مفهوم اسم از حالت فاعلین (نکره) بمفهوم معین (معرفة) است و فقط بر سر اسم در میآید نه بر سر فعل. گاهی کلماتی (مانند الواح و الهی و الذین) ممکن است با ال شروع شود یعنی ال جزء کلمه باشد ولی در بسیاری موارد اضافی است و باید همواره آن را در پیداکردن معنی کلمه بکنار گذاشت.

۲- این لغتنامه صرفاً برای این الواح تهیه شده و لذا ممکن است بعضی از این لغات معانی دیگری هم داشته باشند که چون در این الواح مورد استفاده نبوده لذا آن معانی نوشته نشده دوستان لطفاً این جزوه را بعنوان مجموعه جامع و کامل لغات تلقی نفرمایند.

۴- بعضی از کلمات در متن اصلی با تنوین (ة) است مانند مکتوباً و مظلوماً (در زیارتنامه مبارک) و در لغتنامه اکثراً بدون تنوین نوشته شده است.

۵- بعضی از حروف در زبان عربی هنگامی که بر سر اسم و یا فعل درمیآیند اعراب آخر کلمه را عوض مینمایند گاهی این تغییر اعراب با حرکت است مثلاً یکشف با آمدن آن بر سر آن آن یکشف میشود و گاهی نیز با عوض شدن ساختمان کلمه همراه است که چون در این مجموعه موردی موجود نبود اشاره نگردید.

الف

دنیای بعد	آخِرَة
کرانه های آسمان (جمع افق)	آفاق
ایمان آورد (فعل ماضی)	آمَنَ
نشانه ها (جمع آیه)	آیات
آیا (حرف سؤال)	أَ
ابتهاج * ك: خوشحالی * تو((م))	اِبْتِهَاجًا
آفرینش - مقصود عالم وجود است	ابداع
درها (جمع باب)	ابواب
روشن تر(ین) درخشان تر(ین)	ابهوا
با جلال تر (ین)	
پیروی کردند (فعل ماضی)	اَتَّبَعُوا
أ * تَنَوَّحُ : آیا ناله و داری	اَتَّنَوَّحُ
میکنی فعل مضارع ((م))	
اجابت کردی (فعل ماضی)	اَجَبْتُ
جسدها (جمع جسد)	اجساد
فرا گرفت - احاطه کرد(فعل ماضی)	اَحَاطَتْ
سوخت (فعل ماضی)	اِحْتَرَقَ
یکتا - یکی	أَحَدٌ

شهرین	أَحْلَى
اشدوها (جمع حزن)	أَحْزَان
أَحْفَظُ * ما: محافظت فرما آنرا	أَحْفَظُهَا
(فعل امر) ((م))	
أَحْمَدُ * كَ: حمد و ستایش میکنم	أَحْمَدُكَ
ترا (فعل مضارع) ((م))	
حال ها (جمع حال)	أَحْوَال
گرفت (فعل ماضی)	أَحَدَّ
پنهان - پنهان تر (ین)	أَحْفَى
در این هنگام - هنگامی که	إِذَا
بلند شد (فعل ماضی)	أَرْتَفَعَ
بلند شد (فعل ماضی - مؤنث)	أَرْتَفَعَتْ
بفرست (فعل امر)	أَرْسِلْ
زمین - سرزمین	أَرْض
زمین ها (جمع ارض)	أَرْضِينَ
بلند تر (ین)	أَرْقَعُ
بادها (جمع ریح)	أَرْيَاح
سؤال میکنم - تقاضا میکنم	أَسْأَلُ
(فعل مضارع)	
أَسْأَلُ * كَ ((م))	أَسْأَلُكَ

روشنی گرفت (فعل ماضی - مؤنث)	اِسْتَعَاثَتْ
برقرار شد (فعل ماضی)	اِسْتَقَرَّ
عدم وابستگی	اِسْتِقْلَال
خود را بزرگ پنداشت (فعل ماضی)	اِسْتَكْبَرَ
باشنو (فعل امر)	اِسْتَمِعْ
محترم ترین نامها (مظهر الهی)	اِسْمُ الْاَقْدَم
اسماء * ك: نامهای * تو (جمع اسم)	اَسْمَائِكَ
((م))	
اسم * تو ((م))	اِسْمُكَ
شمشیرها (جمع سیف)	اَسْفِاف
تعریفات و توضیحاتی که بحدود وهمی	اِشَارَات
بشری محدود است (جمع اشاره)	
علاقه و شو - زیاد - میل زیاد	اِشْتِیاق
نفوس بد (جمع شریر - مذکر)	اِشْرَار
تابید (فعل ماضی - مذکر)	اَشْرَقَ
تابید (فعل ماضی - مؤنث)	اَشْرَقَتْ
شفا بده (فعل امر)	اِشْفِ
شکر کن (فعل امر)	اَشْكُرْ
شکر میکنم ترا (فعل مضارع)	اَشْكُرُكَ
شهادت میدهم (فعل مضارع)	اَشْهَدُ

انگشت (جمع آن = اصابع)	اَصْبَعُ
شکیبائی - صبر کردن	اِصْطَبَارٌ
صبر کن (فعل امر)	اِصْطَبِرْ
زرد شد (فعل ماضی - مؤنث)	اِصْفَرَتْ
با صفاتر (ین) - پاکیزه‌تر (ین)	اَصْفُوْا
برگزیدگان حق (جمع صغی)	اَصْفِيَاءُ
اصول * ها: ریشه‌های * آن (جمع اصل)	اصولها
((م))	
فریاد میزنم - فریاد بزنم	اَصْحُ
(فعل مضارع)	
جانبِ ها (جمع طرف)	اطراف
ظلم و جور	اعتساف
دشمنان (جمع عدو)	اعداء
بزرگتر (ین) - بزرگ	اعظم
پرچم ها (جمع علم)	اعلام
بلندتر (ین) - بالاتر	أَعْلَى
گردن ها (جمع عُنُق)	أَعْنَاقُ
شاخه ها (جمع عُصْن) (اصطلاحاً به اولاد	أَعْصَانُ
جمال مبارك اطلاق میشود)	
چشم پوشی	اِعْضَاءُ

أَعْلَالٌ

دنچیر ها (جمع غل)

آفَة

آفت - بلا و بدبختی

اِقْتِرَاءٌ

تهمت

اِفْعَالٌ

نیکوئی و بخشش کردن (بخشش حق)

اِفْقٌ

کرانه آسمان

اِفْنَانٌ

شاخه های کوچک درختان (اصطلاحاً)

به خاندان حضرت اعلی اطلاق میشود

اَقْبِنْدَةٌ

قلب ها - روح و روان (جمع فؤاد)

اَقْبِلٌ

روی بیاور (فعل امر)

اِقْتِدَارٌ

توانائی - قدرت

اِقْتِدَارَةٌ

اقتدار * : توانائی * او ((م))

اِقْدَسٌ

مقدس تر (بین) - پاکتر (بین)

اِكْتَسَبَتْ

بدست آورد - انجام داد

(فعل ماضی - مؤنث)

اَكْثَرٌ

بیشتر

اَكْرَمٌ

محترم تر (بین) - گرامی تر (بین)

اِكْوَانٌ

هستی ها - عالم وجود (جمع کون)

اَل

حرف تعریف که فقط بر سر اسم میآید

اَلْاَعْظَمُ

ال * اعظم ((م))

اَلْاَقْدَمُ

ال * اقدم ((م))

بتو امر شد (فعل ماضی مجهول)	أَمَرْتُ
أَمَرْتُ * هُمْ ((م))	أَمَرْتَهُمْ
باران ها (جمع مَطَرٌ)	أَمْطَارٌ
عالم وجود (چیزی که وجود یا عدمش	امکان
ضروری نباشد در مقابل (وجوب) که	
وجودش ضروری است)	
أُمَّتٌ هَا (جمع أُمَّةٌ یا اُمَّتٌ:	امم
گروهی از مردم - جماعت - پیروان	
یک پیغمبر)	
نفوس مورد اعتماد - برگزیدگان	أَمْنَاءُ
(جمع امین)	
بلند پایه تر (ین) - استوارتر (ین)	امنع
منیع تر (ین)	
موج ها	امواج
اینکه	أَنَّ
بدرستی که - همانا	أَنَّ
من (ضمیر منفصل)	أَنَا
جذب شد (فعل ماضی)	أَنْجَذِبَ
عالم وجود	أَنْشَاءُ
بخشش	أَنْعَامٌ

جداشدن - بریدن از خلق و توجه بحق	انقطاع
عدم دلپستگی و پای‌بندی بامور مادی	
ان * ك: پدرستیکه تو	انِكْ
انكِرَ * ك: انکار کرد ترا (فعل ماضی)	انكِرَكَ
روشنائی‌ها (جمع نور)	انوار
نالہ و ذاری میکنم (فعل مضارع)	انوحُ
در متن: آیا من ناله و ذاری کنم	
یا	اوَّ
برگهای درخت (جمع ورق)	اوراق
اوراق * ها: برگهای آن ((م))	اوراقها
دارندگان (مثل اولی‌التدلیس)	اولی
پندارها (جمع وهم)	اوهام
هدایت کن (فعل امر)	اهدِ
مردم - خانواده - ساکنان	اهل
مُالِمین - اشاره بزمان حضرت امام حسین	اهل الشام
و ظلمهای وارده از اهالی سرزمین شام	
بر آن حضرت و خاندان و پیروانشان -	
و نیز اشاره بمردم شریر عکاً	
یا (حرف ندا)	ایَّ
ایام * ك: روزه‌های تو - در زمان تو	ایامِكْ

((م))

دستها (جمع ایدی - جمع الجمع - ایادی

مفرد آن: ید)

اطمینان کامل داشتن - یقین کردن ایقان

پاور داشتن ایمان

پ

مانند ب در فارسی - قسم	ب
در - درگاه	باب
بخشنده	باذل
سختی و مشقت	بأساء
همیشگی - جاویدان	باقی
بکمال رساننده	بالغ
ب * ال * کلمه ((م))	بالکلمه
ب * ال * نفاق ((م))	بالتفاق
ب * ان ((م))	بأن
ب * جمال * ک ((م))	بجمالک
ب * چود * ک ((م))	بچود
دریا	بحر
تغییر پذیرفتن حکم - پیدا شدن رأی	بداء
جدید در مقابل رأی قدیم - فروع و احکامی که در هر دور تغییر می‌یابد	
شروع شد - آغاز شد - خلق شد	بُدئَتْ
(فعل ماضی مجهول)	

ب * رحمت * ك ((م))	بِرَحْمَتِكَ
بروز کرد - واضح و ظاهر شد (فعل ماضی)	بِرَزَّ
برهان * ك: دلیل قاطع -	بِرَهَانِكَ
حجت * تو ((م))	
سردی	بُرُودَةٌ
مردم	بِرِيَّةٌ
بر انگیزخته شد (فعل ماضی - مجهول)	بِعَثَّتْ
دوری	بَعْدٌ
دشمنی و نفرت	بَغْضَاءٌ
دوام - جاودان بودن (خَد فناء)	بِقَاءٌ
باقی ماند (فعل ماضی)	بَقِيَ
ب * ك: قسم بگو - ترا میخوانم ((م))	بِكَ
بلکه	بَلْ
رنج و مصیبت - غم و غصه - امتحان	بِلَا
آشکار کننده - واضح کننده	بِلَاحٍ
رسید (فعل ماضی)	بَلَغَ
رسید (فعل ماضی - مؤنث)	بَلَّغَتْ
بله - جواب مثبت و قبول	بَلَى
رنج و مصیبت	بَلِيَّةٌ
ب * ما ((م))	بِمَا

بِنُورِكَ
بِوَجْهِكَ
بِوَحْدَتِكَ
بِه
بِهَا
بِهَاءَ
بِهَاجٍ
بِهَجْتٍ
بِهَذَا
بِهَذِهِ
بِهَيَّ
بِإِيَّانٍ
بِإِيَّتِي
بِإِيَّانٍ

ب * نور * ك ((م))
ب * وجه * ك ((م))
ب * وحدت * ك ((م))
ب * ه * ((م))
ب * ها ((م))
جلال - نور (حضرت بهاء الله)
بهجت انگيز - شادی آور
شادمانی - خوشحالی - سرور - خرمی
ب * هذا ((م))
ب * هذه ((م))
روشن - زیبا - باجلال
حرف زدن (اطهار عقیده کردن)
سخن آشکار و فصیح
خانه - اطاق
میان

ت

مضطرب شد (فعل ماضی)

تَبَلَّبَ

می‌یابی تو (فعل مضارع)	تَجِدُ
جذب میکنند (فعل مضارع)	تَجْذِبُ
انقطاع - از صفات ممکنات برکنار بودن - مجرد و واحد بودن	تَجْرِبُ
نالهِ و ذاری میکنند (فعل مضارع)	تَجْزَعُ
میسازی مرا (فعل مضارع)	تَجْعَلُ
أَنْ تَجْعَلَنِي: که بسازی مرا	
تجعل * ن * ی ((م))	
ذیر	تحت
حفظ میکنند (فعل مضارع)	تَحْفَظُ
أَنْ تَحْفَظَ: که حفظ کنی	
گمراه کردن - خدعه و فریب	تدلیس
خاك - زمین	تراب
تری * ن * ی ((م))	ترائی
ترك شده - تنها رها شده	تُرِكَ
(فعل ماضی مجهول)	
ترك شده ام - تنها رها شده ام	تُرِكْتُ
(فعل ماضی مجهول)	
می‌بینی (فعل مضارع)	تَرَى
غلبه کردن - گرفتن	تسخیر

میدانی (فعل مضارع)	تَعْلَمُ
تاریک شد - غبارآلود شد (فعل ماضی)	تَغَيَّرَ
تبدیل شد - تغییر کرد (فعل ماضی)	تَغَيَّرَ
فرمان الهی - قضا - سرنوشت	تَقْدِير
تقدیر * ك: فرمان و قضای * تو ((م))	تَقْدِيرِك
پاکی - پاکیزه ساختن	تَقْدِيس
مبارک گردانیدن	
پرمهیزکاری	تَقْوَى
تیره شد (فعل ماضی)	تَكَدَّرَ
موج زد (فعل ماضی)	تَمَوَّجَ
پاکی - پاک کردن	تَنْزِيه
نال و زاری میکنی تو (فعل مضارع)	تَنْوَحُ
یگانگی	تَوْحِيد
ایستاد - ساکن شد (فعل ماضی)	تَوَقَّفَ

ث

برقرار و دائم	ثَابِت
سپس	ثُمَّ

چي

انكار كرد (فعل ماضى)	چاَدَدَ
مانعت كرد - جدال كرد (فعل ماضى)	چاَدَلَّ
جمع كننده	چامع
روح	چان
محبوب	چانان
كومهها (جمع چَبَل)	چِبَال
قدرت و اختيار	چَبَرَوَت
يكي از عوالم الهى	چَبَرَوَت بقاء
زمين خَشَك و پاير	جَدَبَاء
جذب كننده بخود از روى محبت	جَذَاب
جذب كننده - كشاننده بسوى خود	جَذِيب
قرار داديم ما (فعل ماضى)	چَمَلْنَا
بزرگى - عظمت	چلال
بزرگ - بزرگوار - محترم	چلِيل
زيبائى - خوبى - حسن	چمال

حضرت بهاء الله	جمال ابهى
خوب - زيبا	جمیل
لشکر - سپاه	جُند
لشکرها (جمع جُند)	جنود
کرم و بخشش - ریزش فراوان	جود
بسیار بخشنده - سخی	جوآد

ح

چگونگی	حال
مانع شد (فعل ماضی)	حَالَتْ
نزاع کرد - حرب نمود (فعل ماضی)	حَارَبَ
حفظ کننده	حافظ
حکمران - فرمان دهنده	حاکم
حمل کننده	حامل
دوستی	حَبَّ
بخاطر محبت و دوستی	حُبّاً
زندانی	حبس
حُبَّ * ك: دوستی * تو ((م))	حُبِّكَ

پرده	حجاب
حرارت - گرمی	حرارة
آز	حرص
غم و اندوه	حزن
نیکیو	حَسَنَى
حاضر شد (فعل ماضی)	حَصَرَ
فرمان	حکم
حکم الکاف و النون اشاره به خلق عالم وجود (کُن: باش)	
خداوند فرمود که باش و عالم	
پوجود آمد	
عقل - علم واقعی (حکمة)	حکمت
حکمت * ك ((م))	حکمتك
حکومت * ك: فرمان تو - فرمانروائی	حکومتك
و سلطنت * تو ((م))	
رازدان - از اسمهای الهی	حکیم
ستایش	حمد
ستایش شده - از اسماء الهی	حمید
حول * ك: اطراف تو - دور * تو ((م))	حَوْلِكَ
زندگی	حیات
زنده - زندگی بخش - زندگی	حَيَوَان

حَيَوَان * ك ((م))

حَيَوَانِك

زمان - وقت - آن

حِين

خ

خاموش شد (فعل ماضی)

خَبَّتْ

سر فرود آورد - خاضع شد (فعل ماضی)

خَمَعَتْ

پنهان

خَفِيَ

خلق شده‌ای (فعل ماضی مجهول)

خَلِقْتِ

خلق * ك: آفریده‌های * تو

خَلَقِكِ

بندگان * تو ((م))

سفره

خَوَان

دال

طبقات جهنم

دِرَكَات

خواستادی - دعوت کردی (فعل ماضی)

دَعَوْتِ

پست تر (ترین) - (این جهان - مؤث ادنی)

دُنْيَا

پایداری - باقی و برقرار ماندن	دوام
خانه ها - محلها - شهرها (جمع دار)	دیار
قاضی - حاکم - جزا و پاداش دهنده	دیان
همیشگی - دائمی	دیموم

ذال

جانبخش - موجودی که تحقق اشیاء بغیض اوست	ذات
بلند ترین مرتبه - قلّه کوه	ذِرْوَة
یاد - دعا	ذِکْر
بزرگترین نام و یاد مقصود مظهر الهی است	ذکر الاعظم
ذکر * ((م))	ذکره
آن (اشاره بدور)	ذَک
ذلت - خواری	ذَلَّة
هر سه بمعنی دارنده و باسم اضافه میشود مانند ذوالفضل یعنی دارای فضل	ذو - ذی - ذا
ذو * الفضل * العظیم ((م))	ذوالفضل العظیم

راء

دید (فعل ماضی - مؤنث)	رَأَتْ
مهربان	رُءْفٌ
دیدى تو (فعل ماضی)	رَأَيْتَ
بسیار دلسوز و مهربان	رُوؤُفٌ
پوی خوش	رَائِحَةٌ
رعایت کردند (فعل ماضی)	رَاعَوْا
پلند کننده - پردازنده	رَافِعٌ
پرچم ها (جمعِ رایت)	رَايَاتٌ
پروردگار	رَبٌّ
آرزو	رَجَا
بخشاینده و مهربان - از اسماء الهی	رَحْمَنٌ
رحمت - رحم - بخشش - شفقت	رَحْمَةٌ
رحمت * ك ((م))	رَحْمَتِكَ
شراب ناب (صفت آیات الهیه)	رَحِيقٌ
رحم کننده - بخشاینده	رَحِيمٌ

یکی از نامهای خداوند	
آسودگی - گشایش در معیشت	رَحَا
تراوشات - قطرات (جمع رشحة)	رشحات
رضا * ك: رضایت * تو ((م))	رِضَاكَ
لرزش - اضطراب	رَعْدَةٌ
بلند کننده	رَفَعَان
ایستاد - راکد شد - ساکن شد	رَكَدَ
(فعل ماضی)	
روان	روح
روح * ی: روح * من ((م))	روحی

سین

کسی که بفراوانی بخشد	سَابِغ
پوشاننده گناهان	سَاتِر
آنکه سیراب کند - شراب دهنده	سَاقِي
پرده ها (جمع سُبْحه)	سُبُحَات
ستوده شده به پاکی از نقائص	سَبْحَان
ستوده شده - از اسم های الهی	

سبحان * ك: پاك و مقدس * تو ((م))	سبحانك
راهها (جمع سبیل)	سُبُل
راه	سبیل
پاك و منزّه (درمواقع تكريم و تعظيم استفاده میشود) - از اسماء الهی	سُبُوح
پوشاننده (پوشاننده گناهان) -	سِتّار
از اسماء الهی	
ابر	سحاب
زندانی	سِجِن
تسخیر کردی - گرفتی (فعل ماضی)	سَخَّرْتَ
درخت - اصطلاحاً مظهر امر الهی	سِدْرَة
(حضرت اعلی و حضرت بهاءالله)	
درخت بهشتی - مقصود مظاهر الهی	سِدْرَة الْمُنْتَهَى
است که بدرخت تشبیه شده‌اند	
سرا پرده - چادر بزرگ	سُرَادِق
شتافتند (فعل ماضی)	سَرَعُوا
شادی	سرور
قدرت	سَطَوْتُ
پائین (در مقابل علیا)	سَفَلَى
(جمع سكرة)	سَكْرَات

بیهوشی دم مرگ - مستی	سكرة
اطمینان و سکون	سکینه
زنجیرها (جمع سلسله)	سلاسل
پادشاه - قدرت	سلطان
پادشاه جاودانی (جمال مبارك و حضرت اعلى)	سلطان البقاء
آسمان	سما
آسمانها (جمع سماء)	سماوات
شنیدم (فعل ماضی)	سَمِعْتُ
شنیدیم (فعل ماضی)	سَمِعْنَا
پادشاهی - قدرت - توانائی	سلطنت
سلطنت * ك ((م))	سلطنتك
روشنی - بلندی - رفعت	سنا
زهرها (جمع سم)	سُموم
پادی که معتقد بودند سبب مسمومیت	سَموم
و مرگ میشود - پاد خزانی	
تیر	سهم
شمشیر	سیف
شمشیرها (جمع سیف)	سیوف

رته و حالت - شایستگی	شأن
شفاعت کننده	شافع
شفا دهنده	شافی
مملکت سوریه	شام
سیری	شِعَی
شبه * ك: مانند * تو ((م))	شِهِك
شدت - سختی	شِدَّة
بدی	شَرِّ
نوشیدند (فعل ماضی)	شَرِبُوا
مشرف شد (فعل ماضی مجهول)	شُرِّفَ
تابش نور	شِعَاع
خورشید	شَمْس
ستارهٔ جهنده - زبانۀ آتش	شِهَاب
حالت ها و درجات (جمع شوون)	شَوُونَات
اهریمن	شِیْطَان

سازنده - خلق کننده صانع

صباح * ك: صبح زود * ك ((م)) صباحك

بامداد صبح

راستی صدق

بالا رفت (فعل ماضی) صعد

خلوص و پاکی صفا

خصوصیات ظاهری در هر موجودی صفات

(جمع صفت)

صفات * ك ((م)) صفاتك

برکت و رحمت بفرست (فعل امر) - در صلّ

مناجات بخدا بمعنی طلب برکت و رحمت

پاینده - کسیکه همه محتاج او باشند - صمد

یکی از اسماء خداوند

طـ

پرواز کرد (فعل ماضی) طار

طواف کرد (فعل ماضی)	طَافَ
دراز شد - کشیده شد (فعل ماضی)	طَالَتْ
طلوع کننده	طالِع
پزشک	طَبِيب
همگی - جمعاً - تمام	طَرَأَ
زینت - زیور	طِرَاد
طالع شد، طلوع نمود (فعل ماضی)	طَلَعَ
ظهور - بیرون آمدن	طَلُوع
خوشا	طوبیٰ

ظ

آشکار	ظَاهِر
مستمکاران - تجاوز کنندگان	ظَالِمِین
(جمعِ ظالم)	
تاریکی	ظَلَام
جور و متمد	ظَلَم
تاریکی - تاریک شدن	ظَلَمَاء
جمعِ ظلمت	ظَلَمَات

ظَلَمَكَ

ظلم * ك: ظلم كرد * پرتو ((م))

ظَمًا

تشنگی

ظَهَرَ

ظاهر شد - ظهور کرد (فعل ماضی)

ظَهَرَتْ

ظاهر شد (فعل ماضی - مؤنث)

ظهور

آشکار گردیدن - هویدا شدن

اصطلاح برای ظهور پیغمبران

ظهور

کسیکه وجودش از همه چیز آشکارتر است

(لوح انت الکافی)

ظهورات

جمع ظهور

عیـن

عادل

کسیکه با مستحقان هرکسی را پاداش

میدهد - دادگستر

عارف

صاحب عرفان - دانا - شناسنده

عارفین

صاحبان عرفان (جمع عارف)

عاشق

مهر ورزنده

عاطف

بخشنده - مهربان - ملایم

عالم

دانا

دنیاها (جمع عالم)	عالمین
بلند مرتبه - پیمانند	عالی
بندگان (جمع عباد)	عباد
عباد * ك: بندگان * تو ((م))	عبادك
فاتوانی	عَجَز
داد - دادن حق هر کسی پاو	عَلَل
تخت - سریر سلطنت	عرش
عرش * تو ((م))	عرشك
عَرَفَ * ك: شناخت * ترا (فعل ماضی)	عَرَفَكَ
رگ	عِرْق
رگها (جمع عرق)	عروق
بزرگواری و اقتدار	عِزَّ
عِزَّت - بزرگواری	عِزَّة
با عِزَّت - با اقتدار	عزیز
بسیار دوست داشتن	عِشَق
گناه - سرکشی	عِصیان
بخشیدن - بخشش	عَطَاء
بسیار بخشنده - بسیار مهربان	عَطَاف
مهربان	عطوف
بسیار بزرگ و بلند مقام	عَطْمان

بزرگی	عظمت
بسیار بزرگ (از حیث مقام و مرتبه)	عظوم
بزرگ - بلند مرتبه	عظیم
دانش و ادراک	علم
پرچم	علم
بسیار دانا	علوم
بر - بالای	علی
بلند مرتبه - شریف	علی
آقا سید علی اکبر دهجوی	علی قبل اکبر
(مخاطب لوح قد احترق المخلصون)	
بالا - بلندمرتبه - بلند تر (مؤنث)	علیا
علی * ك: پرتو باد ((م))	علیک
بیمار و ناتوان	علیل
دانا - دانشمند	علیم
علی * ها: بر او باد ((م))	علیها
از	عن
توجه - لطف و بخشش	عنایت (عنایة)
عنایت * ك: لطف تو ((م))	عنایتك
عند * ك: نزد * تو ((م))	عندك
پیمان	عهد

عهدك عهد * ك: پیمان * تو ((م))

عین چشم

غَیْن

غالب	غلبه کننده - فاتح (اسم فاعل)
غالی	بسیار پر ارزش - گرانقدر و گرانقیمت
غائب	پنهان
غبار	گرد و خاک
غربت	(غربت) دوری از وطن
غَرَقَ	غرق شده است (فعل ماضی - لازم)
غریب	دور افتاده از وطن
غضنفر	شیر ژیان
غَفَّار	بسیار آمرزنده - بخشنده گناهان
غفران	بخشایش و آمرزگاری
غفور	بسیار بخشاینده گناهان
غلام	چوان (مقصود جمال مبارک)
غَلِقَ	مسدود شد (فعل ماضی مجهول)
غَمَرَات	آبهای عمیق (جمع غمره)

گمراهی و ضلالت	غَوَى
پنهان - پنهان از نظر	غَيْب
باران	غَيْث
کمک کننده - فریادرس	غِيَاث
بیشه ها - محل های پردرخت (جمع غَيْشَه)	غِيَاض
(غیره) شرف	غَيْرَت

فـ

پس	فَـ
ف * ارسل ((م))	فَارِسِلُ
آزاد	فَارِغ
رسید - فائز شد (فعل ماضی)	فَارَـ
رسیدند - فائز شدند (فعل ماضی)	فَارَوْا
بخشنده - صاحب فضل و کرم	فَاعِل
آفریننده - شکافنده (مُأَهَر کننده)	فَاعِلِر
زناتی که بایمان رسیده اند (جمع فائزه)	فَائِزَات
مرداتی که بایمان رسیده اند (جمع فائز)	فَائِزِينَ
بازکننده - گشاینده	فَتَّـ

باز کردی تو (فعل ماضی)	فَتَحَّتْ
مباهات - افتخار	فخر
قربان - قربانی کردن	فِدَا
نام رودی است که با دجله سرزمین	فُرَات
بین النهرین را میسازد - اصلاً بمعنای	
آب فراوان	
دوری	فِرَاق
گشایش	فَرَجَ
شادمانی - خوشحالی	فرح
یکتا - واحد	فرد
شاخه‌های درختان - آنچه از اصل چیزی	فروع
جدا شود (جمع فرع)	
یکه و تنها	فرید
بدکاران و گناهکاران (جمع فاسق)	فَسَاق
جدا شد (فعل ماضی)	فَصَلَ
بخشنده	فضال
بخشش - زیاده دادن	فضل
فضل * ك ((م))	فضلك
همیشه بخشنده	فضیل
عمل	فِعْل

فَقَدَ	نبودن
فِي	در
فِيهَا	فی * ما ((م))
فِيهِ	فی * ه ((م))

قـاـف

قادر	توانا
قاصدين	قصد کنندگان (جمع قاصد)
قَالع	ریشه کن کننده
قَامَ	بلند شد - قیام کرد - ایستاد
	(فعل ماضی)
قانع	راضی نگاهدارنده - راضی
قائم	بر پای خود ایستاده
قبیمة	مشت - پنجه
قبیمتك	قبیمة * ك ((م))
قَبِلَ	پیش
قَبِيلَ	جانب - طرف
قَدِرَ	مقدر کن - قرار بده (فعل امر)

مقدر کننده	قدران
توانائی	قدرت
قرار دادی - مقدر کردی (فعل ماضی)	قَدَرْتَ
قَدَرَ * تَ * * ((م))	قَدَرْتَهُ
پاکی - مقدس و طاهر بودن	قُدْس
مقدس - پاک و منزّه از هر عیب و نقص	قُدْسَان
قدس * ك ((م))	قُدْسِك
جاودانی بودن - ضدّ حلوث	قِدَم
پاک و مقدس - منزّه از هر عیب	قُدُوس
بسیار قدیم	قَدُوم
توانا و با قدرت	قَدِير
حکم خدا که برگشت ندارد - خواست الهی	قَضَاء
کمی	قَلِيل (قَلَّت)
وسيله نوشتن	قَلَم
اصطلاحاً اشاره به حضرت بهاء الله -	قَلَمِ اَعْلَى
قلم وحی الهی - مظهر ظهور	
دلها	قُلُوب
لباس	قَمِيص
مجازات کننده - بسیار چیره و غالب	قَهَّار
ایستاده بدون تکیه بر دیگری - مستقل	قِيَوْم

کـاف

تو (ضمیر)	ك
گشایندهٔ اسرار و معانی	كاشف
بی نیاز کننده از غیر - پاینده - برقرار	كافی
بود (فعل ماضی)	كانَ
جام‌ها - ظرف‌ها - کاسه‌ها (جمع کاس)	كؤوس
بزرگی - عظمت - جلال	كبرياء
بخشش و عطا	كرمَ
بسیار بخشنده و کریم	كروم
شکست (فعل ماضی - مجهول)	كسرتَ
انکار کرد (فعل ماضی)	كفرَ
همه - هر	كلَّ
سگها (جمع کلب)	كلاب
بیان و کلام (از القاب منظر ظهور)	كلمة
کلمه * ك ((م))	كلمتك
تمام و کامل شدن - بحدّ نهائی رسیدن	كمال

بودی (فعل ماضی)

كُنْتُ

چگونه است

كَيْفَ

لام

تا اینک - که (بر سر فعل می آید)

لِ

برای (بر سر اسم می آید)

لِ

هرآینه

لِ

نه - نیست (حرف نفی)

لا

ناله و زاری مکن (فعل نهی)

لا تَجْزَعُ

آشکار و هویدا شد (فعل ماضی)

لَا حَـ

بهیننده

لَا حِطَّ

خداوند نطق و بیان (لوح شفا)

لَا قِطَّ

ناطق

لِ * امناء * ك ((م))

لِأَمْنَائِكَ

لِ * پلاء * ك ((م))

لِإِطْلَاقِكَ

لِ * تجذب * ن * ي ((م))

لِتَجْدِيبِنِي

نزد - جانب - طرف

لَدُنْ

نزد - جانب - طرف

لَدَى

لسان	زبان
لطوف	بسیار مهربان
لِضْرِكَ	لِ * ضَرْ * ك ((م))
لِقَاء	دیدار - ملاقات
لَكَ	لِ * ك ((م))
لِنَفْسِكَ	لِ * نَفْس * ك ((م))
لَوْ	اگر
لِي	لِ * ي ((م))

م

ما	آنچه
ما	حرف نفی
ما رَأَتْ	ما * رَأَتْ: ندید ((م))
مالك	صاحب
ما احلى	ما * احلى: چه شیرین است ((م))
مانع	پازدارنده
مبدأ	محل شروع
مبين	بیان کننده - شرح دهنده (اسم فاعل)

متعالی	بلند و رفیع - بلندمقام
مُتَمَسِّسٌ	لباس پوشیده - آراسته شده - پوشش
مَجذُوبٌ	جذب شده - شیفته - به وجد آمده
	(اسم مفعول)
مُجِيبٌ	اجابت کننده - جواب دهنده (اسم فاعل)
مَحْبُوبٌ	پسندیده - دوست - معشوق (اسم مفعول)
محبوب الایهی	جمال مبارک
محبوبی	محبوب * ی ((م))
مَحْرُكٌ	بحرکت آورنده (اسم فاعل)
مَحْفُوظٌ	حفظ شده - محافظت شده (اسم مفعول)
مَحْفُوظٌ	شادمان - مظهر سرور (لوح شفا)
محمود	پسندیده - ستوده - از اسماء الهی
مُحَلِّصُونَ	دارندگان ایمان خالص (حالت فاعلی)
	(جمع مخلص: پاک و خالص)
مُرَادٌ	آرزو
مَرَجِعٌ	محل رجوع و برگشت
مَرَضَاتٌ	خشنودی
مَرَضَاتِكُ	مرضات * ک ((م))
مَرَّةٌ	یکبار
مَزِينٌ	زیینت دهنده

مَسَاء	شام
مُسْتَعَاذ	کسی که باو پناه میبهرند
مُسْتَعَاث	فریادرس - کسی که از او استغاثه و طلب یاری و فریادرسی شده
مُسْتَعَانَ	کسی که از او کمک گرفته میشود
مَسْتَوْر	پنهان
مُسَجِّر	غلبه کننده - تسخیر کننده (اسم فاعل)
مَشَارِق	محل های طلوع و اشراق (جمع مشرق)
مَشْتَقِيْنَ	آرزومندان (جمع مشتاق) (حالت مفعولی)
مَشْرِق	محل اشراق و ظهور (اسم مکان)
مَشْرِقُ آيَاتِكَ	مقصود جمال مبارك است
مَشْرُكُونَ	کسانیکه برای خداوند شريك قائل شوند حالت فاعلی (جمع مشرك)
مَشْرُكِيْنَ	کسانیکه برای خداوند شريك قائل شوند حالت مفعولی (جمع مشرك)
مَشْهَد	محل شهادت
مَشْهُور	شناخته شده
مِصْبَاح	چراغ

چراغها (جمع مصباح)	مصایح
اطاعت شده - کسیکه مردم از او	مطاع
فرمانبرداری و اطاعت کنند	
محل طلوع	مطلع
مقصود جمال مبارك است	مطلع آیاتك
جایگاههای طلوع (جمع مطلع)	مطالع
کسیکه پاو ظلم وارد شده (جمال مبارك)	مظلوم
محل ظاهر شدن	مظهر
مظهر الهی - مقصود جمال مبارك	مظهر الكبرياء
و حضرت اعلی	
مظلومیت * ی ((م))	مظلومیتی
با - باوجود	مع
پناهگاه	معاذ
پرستش شده - آنچه مورد پرستش باشد	معبود
ستمکاران - کسانیکه بحق دیگران	معتدین
تجاوز میکنند (جمع معتدی)	
دوست و محبوب	ممشوق
بخشنده و عطا کننده	مُعطي
کسیکه همه پاو روی میآورند -	معمور
آباد شده - آبادان	

کلید	مِفْتَاح
توانا	مُقْتَدِر
تعیین کننده سرنوشت	مُقَدِّر
نزدیکان (بخدا) (حالت مفعولی)	مُقَرَّبِین
نزدیکان (حالت فاعلی)	مُقَرَّبُونَ
قصد و نیت شده - مطلوب - خواسته	مَقْصُود
(در آثار مبارکه بمعنی ذات الهی و نیز حضرت بهاءالله)	
نوشته شده	مَكْتُوب
ناراحتی - هرچیز ناپسند	مَكْرُوه
بخشش و فضل - عنایت - جوانمردی کردن	مَكْرَمَت
پوشیده	مَكْنُون
پناه	مَلَاذ
پر شده است (فعل ماضی مجهول)	مَلِئَتْ
مورد توجه - خواستنی	مَلْحُوظ
صاحب - پادشاه - حکمفرما	مَلِک
آنچه که ممکن است باشد یا نباشد	مَمْکِنَات
مخلوقات	
باز داشته شده	مَمْنُوعاً
کمیکه (اسم موصول مشترک)	مَنْ

از	مِنْ
راهما (جمعِ مِنْهَج)	مَنْهَج
نجات دهنده	مُنْجِي
یاری شده - پیرو	مَنْصُور
مورد نظر و توجه	مَنْظُور
مِنْ * ها ((م))	مِنْهَا
مرگ	مُوت
یکتا پرستان (جمعِ مَوْحِدِ)	مَوْحِدِيْنَ
مالك - آقا - سرور - دوست	مَوْلِي
کشنده - هلاك كُننده (اسم فاعل)	مُهْلِك
عهد - پیمان	مِيثَاق
مِيثَاق * ك ((م))	مِيثَاقَكَ

نون

حياتيخش	نابت
آتش	نار
آتشی	ناراً
مردم	ناس

از بین برنده	ناشِف
نصرت کننده - یاری کننده	ناصر
ناصرین * ك: نصرت‌کنندگان * تو ((م))	ناصریک
نگاه کننده - بیننده	ناظر
در حالیکه نگاه میکنند (می طلبد)	ناظرًا
نفوذ کننده	نافذ
نفع رساننده	نافع
صدای پارس سگ	نَبَاح
نجات * ك: رهائی * تو ((م))	نجاتك
نجات دهنده	نَجَّاح
صدا - آواز	ندا
نداء * ك ((م))	ندائك
منزه و پاک و مقدس	نَزْوَه
نصیحت کننده - راهنما	نصَّاح
یاری	نصرت
نصرت کننده	نصیر
فراوان شدن رزق و روزی	نعمه
روح دهنده - الهام کننده	نِفَاق
دو روشی و خیانت	نِفَاق
بوهای خوش (جمع نَفحه)	نِفحات

نَفحات * ك ((م))	نَفحاتك
شخص	نفس
نفس * ك: ترا ((م))	نفسك
نفس * ی ((م))	نفسی
روشنائی دهنده	نوار
ناله و گریه و زاری	نوح
روشنائی	نور
درخشان	نوراء
نور * ه ((م))	نوره
درجه آخر	نهایه

واو

بسیار مورد اعتماد	واثق
یک - یگانه	واحد
بخشنده	واهب
صورت (مقصود جمال مبارك یا حضرت اعلی در زیارتنامه)	وجه
وجوه * هم: صورتهای * ایشان ((م))	وجوههم

وجه * ك: ((م))	وجْهَكَ
بحال تنهائی - تنها و فرید	وَحْدَةً
کلام الهی که بر قلب پیامبران وارد میشود	وَحَى
وارد شد (فعل ماضی)	وَرَدَ
کیوتر - بلبل (کنایه از مظهر امرالهی)	وَرَقَاءَ
برگ - صفحه کاغذ که اصطلاحاً بمعنی نوشته و مکتوب بکار میرود	وَرَقَةً
مزمه ها - اندیشه های شیطانی (جمع وسوسه)	وَسَاوِسَ
بجای آوردن عهد	وَفَاءَ
وفاء * ك ((م))	وَفَائِكَ
وفا کننده بعهد و وعده	وَفَى
بسیار وفادار	
شیفتگی - حیران شدن از شدت وجد (یا حزن)	وَلَهُ
بسیار بخشنده - عطا کننده	وَهَابٍ
درخشنده و تابان - روشن کننده	وَمَاجٍ
وای بحال - هلاک - سختی مصیبت	وَيْلٍ

ها

او (ضمير مذکر)	هُ
او (ضمير مؤنث)	هَا
وزيد (فعل ماضی)	مَيَّبَتَ
وزيدن	مَيَّب
دوری	مَجْرَان
راهنمایی	مَدَايْت
این (اشاره به نزدیک - مذکر)	هَذَا
این (اشاره به نزدیک - مؤنث)	هَذِهِ
ایشان (ضمير - جمع)	هُمَّ
حزن	هَمَّ
او - آن (ضمير منفصل - مؤنث)	هِيَ
جایگاه و اصطلاحاً بدن انسان که مقر استقرار روح انسان است.	مِيكَل
مظهر الهی	مِيكَلِ قُدْسِي
بیابان بیهکراں و بی آب	مِيْمَاء

پیا

من - مرا (ضمیمه)	ی
ای (حرف ندا)	یا
فکر کند - فکر میکند (فعل مضارع)	یَتَفَكَّرُ
فکر میکنند (فعل مضارع)	یَتَفَكَّرُونَ
داخل میشود (فعل مضارع)	یَدْخُلُ
داخل بشود (فعل مضارع)	یَدْخُلُ
پیرزق * ن * ی: روزی دهی * مرا	یَرِزُقُنِی
(فعل مضارع) ((م))	
میخواهد - اراده می‌کند (فعل مضارع)	یُرِیدُ
شعله ور میگردد (فعل مضارع)	یَشْتَعِلُ
می‌افزود (فعل مضارع)	یُضَمِّرُ
نزدیک میکند ((م))	یُقَرِّبُ
یقرب * ن * ی ((م))	یُقَرِّبُنِی
یقرء * ه: میخواند * آنرا	یَقْرَأُ
(فعل مضارع) ((م))	
یقرء * ها: میخواند * آنرا	یَقْرَأُهَا
(فعل مضارع) ((م))	
خوانده میشود (پس او) (فعل مضارع)	یُلْقَى

مرور میکنند (فعل مضارع)

يَمْرُؤُ

نطق میکنند - بیان مینمایند

يَنْطَلِقُ

(فعل مضارع)

ینفع * ن * ی: سود میرساند بمن

يَنْفَعُنِي

(فعل مضارع) ((م))

تحت نظر هیأت مدیره
مؤسسه معارف بهائی پلسان فارسی

دکتر مہری افنان	تہیہ و تنظیم
جناب سعادت اللہ منجذب	خط
خانم روحان احراری یزدانی	طرح جلد
خانم طویبی آگاہ زادہ	ماشین نویسی

Nafaha't-i-Faḍl
No.2

**Visiting Tablet
Fire Tablet
Healing Prayers**

Second edition

**All rights reserved
Printed in Canada for
Persian Institute for Bahá'í Studies
P.O.Box 65600 Dundas Ontario, L9H 6Y6 Canada
'Ilm 148 B.E.-November 1991**